

Ανεμοπετάλιο

Τόμ. 3, Αρ. 3 (2024)

Ανεμοπετάλιο

Γνωρίζουμε την τοπική πολιτιστική & φυσική κληρονομιά και την αναδεικνύουμε αξιοποιώντας τις Νέες Τεχνολογίες

Βασιλική Τσολοπούλου

doi: [10.12681/anem.38132](https://doi.org/10.12681/anem.38132)

Copyright © 2024, Βασιλική Τσολοπούλου

Άδεια χρήσης [##plugins.generic.pdfFrontPageGenerator.front.license.cc-by-nc-nd4##](https://plugins.generic.pdfFrontPageGenerator.front.license.cc-by-nc-nd4/#).

Γνωρίζουμε την τοπική πολιτιστική & φυσική κληρονομιά και την αναδεικνύουμε αξιοποιώντας τις Νέες Τεχνολογίες

Βασιλική Τσολοπούλου

Δασκάλα & Νηπιαγωγός, M.ed
basoula.tsolop@gmail.com

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Η παρούσα εργασία παρουσιάζει μια διδακτική πρόταση τύπου *Project* που αφορά στη γνωριμία των μαθητών/τριών με την τοπική πολιτιστική και φυσική κληρονομιά. Η εν λόγω διδακτική πρόταση αναδύθηκε από δύο πανομοιότυπα προγράμματα που υλοποιήθηκαν τα δύο τελευταία σχολικά έτη, 2022-2023 και 2023-2024, σε δύο σχολεία του Νομού Μεσσηνίας, το 1ο Πειραματικό Δημοτικό Καλαμάτας και το 2ο Δημοτικό Κυπαρισσίας, αντιστοίχως. Και τα δύο αυτά προγράμματα υλοποιήθηκαν στο πλαίσιο του μαθήματος *Εργαστήρια Δεξιοτήτων*, υπάγονταν στη θεματική «Φροντίζω το περιβάλλον» και στην υποθεματική «Παγκόσμια & τοπική κληρονομιά», απευθύνονταν στους μαθητές και στις μαθήτριες της Στ' τάξης των προαναφερόμενων σχολείων και είχαν διάρκεια δυόμισι περίπου μηνών. Αξίζει να σημειωθεί ότι τα δύο προγράμματα θα περιγραφούν ως ένα καθώς η ροή και το περιεχόμενο των επιμέρους δραστηριοτήτων που περιλάμβαναν συμπίπτουν πέραν του τελευταίου σκέλους τους, που αφορά στην επιλογή του τρόπου διάχυσης των αποτελεσμάτων τους, όπου και διαφοροποιούνται.

ΜΕΘΟΔΟΛΟΓΙΑ

Με έμφαση στα όσα προβλέπονται από την κοινωνικό-πολιτισμική θεωρία του Vigotsky (Ντολιοπούλου, 2004) επιλέχθηκε η διαθεματική οργάνωση της εν λόγω διδακτικής πρότασης σε συνδυασμό με τη χρήση διαφόρων μεθόδων (συνεργατική μάθηση-δράση σε ομάδες, παρατήρηση, διάλογος-συζήτηση, αξιοποίηση νέων τεχνολογιών) που δίνουν στα παιδιά τη δυνατότητα να πάρουν καθοριστικές αποφάσεις για την προώθηση της διδασκαλίας, «οδηγώντας» τα στο να εκφραστούν σχετικά με προσωπικές εμπειρίες επιχειρηματολογώντας, αλληλεπιδρώντας μεταξύ τους και δουλεύοντας συνεργατικά πότε όλα μαζί και πότε στα πλαίσια μικρότερων, μεικτών ομάδων. Η επιλογή και η χρήση μάλιστα ποικίλων μεθόδων συνέβαλαν στο να εξασφαλιστεί η ενεργητική συμμετοχή των μαθητών/τριών δίνοντας την ευκαιρία σε παιδιά με διαφορετικά ενδιαφέροντα, ικανότητες, στυλ μάθησης και τύπους νοημοσύνης (Δημητριάδου, 2016) να μάθουν. Ποικιλία πέρα από τις μεθόδους εντοπίζεται και στα μέσα που προβλέφθηκαν να χρησιμοποιηθούν (λεξικά, tablet, εγκυκλοπαίδειες, περιοδικά, ψηφιακές εφαρμογές) και με τη σειρά τους εξασφάλισαν την επαφή των

παιδιών με διαφορετικών ειδών ερεθίσματα. Και φυσικά όλα αυτά στο πλαίσιο ενός κλίματος ασφάλειας, ζεστασιάς και αγάπης όπου καθένα από τα παιδιά αποτελούσε ισάξιο και υπολογίσιμο μέλος της ομάδας (Κιτσαράς, 2001).

Επιπλέον, βαρύτητα δόθηκε στο να δημιουργηθεί μια παραγωγική διαλογική σχέση, όπου όλοι/ες είχαν την ευκαιρία να συμμετέχουν σεβόμενοι τους/τις συνομιλητές/τριες τους. Μέσω των συζητήσεων γίνεται ανταλλαγή απόψεων και ιδεών, οι συνομιλητές μπορούν να επηρεάσουν με τη δυναμική των λόγων τους ο ένας των άλλων και να γνωριστούν καλύτερα, ενώ λαμβάνονται αποφάσεις και γίνονται σαφή, κατανοητά τα διάφορα θέματα. Ιδιαίτερα βοηθητική κρίθηκε η φροντίδα διατύπωσης ανοιχτού τύπου ερωτήσεων, ώστε να αναδυθούν οι σκέψεις, οι γνώσεις, οι εμπειρίες και τα συναισθήματα των παιδιών αλλά και η ανατροφοδότηση, που με τη σειρά της συνέβαλε, ώστε να εξελιχθεί τόσο η σκέψη των παιδιών ένα βήμα παρά πέρα αλλά και η πορεία της συζήτησης (Μπιρμπίλη, 2008).

Αξίζει ακόμα να αναφέρουμε ότι η εργασία σε μεικτές ομάδες έχει πολλά ευεργετικά αποτελέσματα και αποτελεί φορέα αγωγής. Η εργασία στο πλέγμα τέτοιου χαρακτήρα ομάδων συμβάλλει στην ωρίμανση των ατομικών ικανοτήτων για αυτενέργεια, πρωτοβουλία, δημιουργικότητα και σε τελευταία ανάλυση στην κατάκτηση της μεταγνώσης, το να μαθαίνει δηλαδή κανείς τον τρόπο με τον οποίο μαθαίνει (Αυγητίδου, 2008). Μέσα στην ομάδα μπορούν να ικανοποιηθούν βασικές ψυχολογικές ανάγκες των παιδιών όπως είναι η ανάγκη για επικοινωνία, η ανάγκη του ανήκειν, η ανάγκη για επιτυχία και αποδοχή, η ανάγκη να δεχτούμε και να δώσουμε βοήθεια, η ανάγκη για ασφάλεια. Έτσι, η μάθηση που συντελείται στο πλαίσιο των ομάδων μπορεί να αναλυθεί σε δύο κατηγορίες: αυτή που αφορά την αφομοίωση στοιχείων κουλτούρας (κοινωνική μάθηση) και σε αυτή που σχετίζεται με γνωστικές διαδικασίες (Γερμανός, 2002: 154-157). Ακόμα, μια σημαντική προτεραιότητα αποτελεί η ανάπτυξη της κοινωνικής αλληλεπίδρασης μεταξύ των μελών της ομάδας, και το να γίνει κατανοητό ότι η προσπάθεια πολλών μαζί είναι πιο εύκολη, περισσότερο αποτελεσματική αλλά και ενδιαφέρουσα από αυτή του/της ενός/μίας. Άλλωστε η από νωρίς άσκηση στη συνεργατική δράση αποτελεί θεμέλιο για τη ζωή του παιδιού και την εξασφάλιση μια καλής μετέπειτα σχολικής πορείας και μιας καλής κοινωνικής νοοτροπίας με θετικές προεκτάσεις στους περισσότερους τομείς της ζωής του (Πουλιώτη & Τσολοπούλου, 2014).

ΣΤΟΧΟΘΕΣΙΑ

Σε ό,τι αφορά τη στοχοθεσία, πέραν της βασικής που προέβλεπε τη γνωριμία με τα στοιχεία τοπικής πολιτιστικής και φυσικής κληρονομιάς, ένας δευτερεύοντας αλλά εξίσου σημαντικός στόχος ήταν η ανάπτυξη του ψηφιακού γραμματισμού. Ως επιμέρους στόχοι με βάση τη σειρά διεξαγωγής των δραστηριοτήτων των προγραμμάτων ορίστηκαν οι εξής:

- Να εκφραστούν γύρω από τη φράση «στοιχεία πολιτιστικής κληρονομιάς»

- Να χρησιμοποιήσουν την ψηφιακή εφαρμογή Mindomo για τη δημιουργία εξακτινωμένων διαγραμμάτων με τις ιδέες τους
- Να γνωρίσουν το περιεχόμενο του όρου πολιτιστική κληρονομιά
- Να διαχωρίσουν τα στοιχεία πολιτιστικής (υλικά & άυλα) και φυσικής κληρονομιάς
- Να αντιληφθούν την αξιοποίηση του διαδικτύου ως πηγής άντλησης πληροφοριών
- Να καταγράψουν στοιχεία πολιτιστικού ενδιαφέροντος που επιθυμούν να μελετήσουν
- Να συνεργαστούν σε τυχαία σχηματιζόμενες ομάδες αλλά και σε ζευγάρια επίσης τυχαία σχηματισμένα
- Να παρουσιάσουν στην ολομέλεια τα αποτελέσματα της δράσης τους
- Να λάβουν αποφάσεις για την υλοποίηση εκπαιδευτικής εκδρομής επιχειρηματολογώντας
- Να πάρουν αποφάσεις σχετικά με το πώς θα επικοινωνήσουν το αποτέλεσμα της δουλειάς τους σε ευρύτερες ομάδες (σχολική κοινότητα και τοπική κοινωνία ανά πρόγραμμα)
- Να γνωρίσουν τον τρόπο δημιουργίας κωδικών QR και να «δοκιμαστούν» σε αυτό
- Να διακρίνουν τα πλεονεκτήματα μετάδοσης πληροφοριών με χρήση κωδικών QR (οικολογικός χαρακτήρας, ανέξοδος, ανέπαφος, κ.ά)
- Να επιμεληθούν τα μακροδομικά στοιχεία ενός χάρτη (υπόμνημα, χρώματα, σύμβολα) και μιας αφίσας, ανά περίπτωση.

ΠΑΡΑΚΙΝΗΤΙΚΕΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ

Το πρόγραμμα ξεκίνησε με την τεχνική του καταιγισμού ιδεών γύρω από τη φράση «στοιχεία πολιτιστικής κληρονομιάς» και τη δημιουργία εξακτινωμένου διαγράμματος με τις αντίστοιχες ιδέες των μαθητών/τριών. Πιο συγκεκριμένα, γράφτηκε από την εκπαιδευτικό η φράση-πυρήνας του εξακτινωμένου διαγράμματος στην εφαρμογή Mindomo, όπου εκ των υστέρων οι μαθητές και οι μαθήτριες χρησιμοποιώντας τον υπολογιστή κατέγραφαν τις ιδέες τους. Στο τέλος, η ολομέλεια πειραματίστηκε με τις οδηγίες της εκπαιδευτικού στην επιλογή της τελικής μορφής που θα έχει αυτό το εξακτινωμένο διάγραμμα, αφού η εν λόγω εφαρμογή προσφέρει πολλές διαφορετικές εκδοχές διάταξης. Σε αυτή τη φάση είχε γίνει ξεκάθαρο εξ αρχής στους/στις μαθητές/τριες πως δεν αναζητούμε «το σωστό» αλλά απλά τις ιδέες τους, τις σκέψεις τους, σε σχέση με την κεντρική φράση του διαγράμματος και δεδομένου αυτού καμία από τις διατυπώσεις τους δεν θα μπορούσε να απορριφθεί και να μη συμπεριληφθεί σε αυτό.

Ακολούθως, η εκπαιδευτικός και αφού είχε φροντίσει να χωρίσει τους μαθητές και τις μαθήτριες με τυχαίο τρόπο σε ομάδες εργασίας έδωσε στην κάθε ομάδα και μια διαφορετική πηγή αναζήτησης πληροφοριών σε μια προσπάθεια μέσα από τη μελέτη των πηγών να αναδειχθεί το ακριβές περιεχόμενο της έννοιας «πολιτιστική κληρονομιά». Έτσι, οι μαθητές και οι μαθήτριες χρησιμοποίησαν ανά ομάδες ένα λεξικό, μια εγκυκλοπαίδεια, ένα tablet με σύνδεση στο διαδίκτυο

και ένα περιοδικό πολιτιστικού περιεχομένου. Κάθε ομάδα, όπως ακριβώς της ζητήθηκε, κατέγραψε σύντομα έναν «ορισμό» αυτής της έννοιας και τον παρουσίασε δια εκπροσώπου της επιλογής της στην ολομέλεια. Εκεί, στην ολομέλεια, συζητήθηκαν εκτενέστερα τα ευρήματα των ομάδων και ο βαθμός που αυτά σχετίζονταν με τις αρχικές ιδέες, ενώ αναδείχθηκε και η κατηγοριοποίηση των στοιχείων πολιτιστικής κληρονομιάς σε υλικά και άυλα αλλά και η βαρύτητα που δίνεται στις μέρες μας σε μια άλλη κατηγορία, αυτή των στοιχείων φυσικής κληρονομιάς, αφού είχε προβλεφθεί από την εκπαιδευτικό να «οδηγηθούν» τα παιδιά και σε αυτές τις «παραμέτρους» της αρχικής έννοιας, βάση του πληροφοριακού υλικού που επέλεξε να τους δώσει.

Μετά την αποσαφήνιση του όρου και των επιμέρους κατηγοριών του, σε μια προσπάθεια εφαρμογής της νέας γνώσης η εκπαιδευτικός προέτρεψε τους μαθητές και τις μαθήτριες στη «διόρθωση» και τον εμπλουτισμό του εξακτινωμένου διαγράμματος που είχαν αρχικά δημιουργήσει. Για τις ανάγκες αυτής της δραστηριότητας εκτυπώθηκε και μοιράστηκε στις ομάδες το αρχικό διάγραμμα και με συντονιστή την εκπαιδευτικό η ολομέλεια πραγματοποίησε τις απαραίτητες διορθώσεις, εμπλούτισε το διάγραμμα και κατηγοριοποίησε και τα περιεχόμενά του σε υλικά πολιτιστικά στοιχεία, άυλα πολιτιστικά στοιχεία και στοιχεία φυσικής κληρονομιάς. Για τη διευκόλυνση και την εξασφάλιση του συντονισμού της διαδικασίας η εκπαιδευτικός προέβαλε το αρχικό εξακτινωμένο διάγραμμα με τη βοήθεια projector πάνω στον υαλοπίνακα της τάξης όπου και η ίδια προέβαινε στις τροποποιήσεις που αιτιολογημένα αποφάσιζε η ολομέλεια.

Στη συνέχεια, καθώς ήταν σημαντική για την προώθηση του όλου προγράμματος η εμπέδωση των νέων όρων που έγιναν γνωστοί σε συνδυασμό με το ότι προβλέπεται η συμπλήρωση φύλλων εργασίας στο πλαίσιο του μαθήματος Εργαστήρια Δεξιοτήτων, η εκπαιδευτικός έβαλε τα παιδιά σε μια διαδικασία παρόμοια με την παραπάνω μόνο που αυτή τη φορά κλήθηκαν να τροποποιήσουν ένα εξακτινωμένο διάγραμμα που είχαν δημιουργήσει μαθητές και μαθήτριες της ίδιας ηλικίας με εκείνα σε περασμένα σχολικά έτη. Η συγκεκριμένη δραστηριότητα υλοποιήθηκε με τη συνεργασία των μαθητών/τριών ανά δύο.

ΚΥΡΙΟ ΜΕΡΟΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΩΝ

Η φάση αυτή του προγράμματος ξεκίνησε με την εκπαιδευτικό να ζητά από την ολομέλεια να επιλέξει ποιο είναι το «πεδίο» μελέτης στοιχείων πολιτιστικής και φυσικής κληρονομιάς στο οποίο την ενδιαφέρει να εμβαθύνει και έτσι ανά περίπτωση οι μαθητές και οι μαθήτριες επέλεξαν το γεωγραφικό διαμέρισμα της Πελοποννήσου (σχολ. έτος: 2022-2023, 10ο Πειραματικό Δημ. Σχολείο Καλαμάτας) και το Δήμο Τριφυλίας (σχολ. έτος: 2023-2024, 2ο Δημ. Σχολείο Κυπαρισσίας). Με βάση αυτή την επιλογή οι ομάδες εργασίας κλήθηκαν να δημιουργήσουν μια λίστα πρώτα μέσα στην τάξη με τις γνώσεις που ήδη διέθεταν σχετικά με όλα εκείνα τα στοιχεία πολιτιστικής και φυσικής κληρονομιάς που απαντώνται ανά πεδίο μελέτης και να την εμπλουτίσουν ζητώντας τη συνδρομή

ενηλίκων (γονέων, παππούδων και γιαγιάδων, άλλων δασκάλων κτλ). Οι επιμέρους λίστες στη συνέχεια ενώθηκαν και με την καθοδήγηση της εκπαιδευτικού τα στοιχεία τους ανατέθηκαν προς μελέτη με τυχαίο τρόπο σε ζευγάρια εργασίας. Σε κάθε ζευγάρι δόθηκε ένα φύλλο Α4 πάνω στο οποίο θα έστηναν τις πληροφορίες που θα συνέλεγαν. Η εκπαιδευτικός φρόντισε να προβληματίσει την ολομέλεια σχετικά με τα μακροδομικά στοιχεία που θα ήταν καλό να περιληφθούν στην εργασία της κάθε ομάδας, ώστε να υπάρχει μια σχετική ομοιομορφία. Μεταξύ άλλων αποφασίστηκε ο συνδυασμός κειμένων και εικόνων, ώστε το περιεχόμενο να γίνει περισσότερο ελκυστικό. Τα ζευγάρια αφού ολοκλήρωσαν την «έρευνά» τους παρουσίασαν στην ολομέλεια τα αποτελέσματά της και επέλεξαν να γνωρίσουν από κοντά ένα από αυτά τα μέρη. Πιο συγκεκριμένα, οι μαθητές και οι μαθήτριες του 10ου Πειραματικού Δημοτικού Καλαμάτας θέλησαν να επισκεφτούν το Μουσείο του Μίκη Θεοδωράκη στη Ζάτouna, καθώς εκείνη των περίοδο έτυχε με τη χορωδία του σχολείου να μαθαίνουν πολλά από τα τραγούδια του, ενώ οι μαθητές και οι μαθήτριες του 2ου Δημοτικού Κυπαρισσίας θέλησαν να επισκεφτούν τον Ι. Ναό Μεταμορφώσεως του Σωτήρος, στη Χριστιανούπολη Μεσσηνίας, καθώς τους εντυπωσίασε το γεγονός ότι το μέγεθός του συγκρίνονταν με υπερηφάνεια με αυτό της Αγίας Σοφίας μέσα από τη λαϊκή ρήση: «Αγιά Σωτήρα στο Μωριά και Αγιά Σοφιά στην Πόλη».

ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ ΔΙΑΧΥΣΗΣ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΩΝ

Η τελευταία φάση του προγράμματος ξεκίνησε με την εκπαιδευτικό να προβληματίζει την ολομέλεια σχετικά το αν αξίζει να γνωρίσουν περισσότεροι τα όσα προέκυψαν από την «έρευνά» τους. Η πρόθεση των παιδιών ήταν θετική και οι προτάσεις τους σχετικά με το πώς αυτό μπορεί να συμβεί εύλογα για την ηλικία τους «κοινότυπες», όπως η έκδοση εφημερίδας ή και βιβλίου. Σύντομα όμως οι παραπάνω ιδέες ναυάγησαν καθώς επρόκειτο για προσπάθειες που απαιτούσαν χρήματα και ένα γενναίο αριθμό αντιτύπων που όμως δεν γνωρίζαμε αν θα επαρκούσε. Όταν λοιπόν η κουβέντα έφτασε σε αδιέξοδο, η εκπαιδευτικός προέβαλε εικόνες από την καθημερινότητα όπου η πρόσβαση σε πληροφορίες γίνεται με σάρωση κωδικών QR μέσω κινητών ή άλλων φορητών ηλεκτρονικών συσκευών (τιμοκατάλογος, εκθέματα μουσείων, αποδείξεις συναλλαγών κ.ά) ζητώντας από τους μαθητές και τις μαθήτριες να μιλήσουν σχετικά το τι γνωρίζουν γύρω από αυτούς και πώς θα μπορούσαμε πιθανά να τους εκμεταλλευτούμε στην δική μας περίπτωση. Επιπλέον, έδειξε τον τρόπο δημιουργίας ενός τέτοιου κωδικού που είναι απλός και δωρεάν και άφησε τα παιδιά να δοκιμαστούν επίσης σε αυτό, ενώ συζητήθηκαν και τα πλεονεκτήματα αξιοποίησής του. Έτσι, οι μαθητές και οι μαθήτριες του 10ου Πειραματικού Δημοτικού Σχολείου Καλαμάτας αποφάσισαν να δημιουργήσουν έναν χάρτη της Πελοποννήσου που θα φέρει πάνω του κωδικούς QR και έκτοτε κοσμεί το φουαγιέ του σχολείου (Εικόνες 1 & 2), ενώ οι μαθητές και οι μαθήτριες του 2ου Δημοτικού Κυπαρισσίας επέλεξαν να δημιουργήσουν μια αφίσα που θα οδηγούσε σε ένα ψηφιακό βιβλίο με το σύνολο των

καταγραφών τους για τον Δήμο Τριφυλίας και να τη μοιράσουν στα εμπορικά καταστήματα της πόλης τους (Εικόνες 3 & 4).

Εικόνα 1: Ο χάρτης με Πολιτιστικά Στοιχεία της Πελοποννήσου.

Εικόνα 2: Οι μαθητές και οι μαθήτριες της Στ' παρουσιάζουν στους μικρότερους τον χάρτη που δημιούργησαν.

Εσύ γνωρίζεις τον τόπο σου;

Είμαστε οι μαθητές & οι μαθήτριες της Στ1' τάξης του 2^{ου} Δημοτικού Σχολείου Κυπαρισσίας και δημιουργήσαμε ένα ψηφιακό βιβλίο καταγράφοντας τα πιο σημαντικά στοιχεία Πολιτιστικής & Φυσικής Κληρονομιάς του Δήμου μας!

Ακόμα να ξεφυλλίσεις το βιβλίο μας;
Βγάλε το κινητό σου και σκάνανε τον παρακάτω κωδικό!

Εικόνα 3: Η αφίσα με τα στοιχεία Πολιτιστικής & Φυσικής Κληρονομιάς του Δήμου Τριφυλίας.

Εικόνα 4: Οι μαθητές και οι μαθήτριες μοιράζουν την αφίσα τους στην αγορά της Κυπαρισσίας.

ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ-ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Όπως θα έγινε φανερό και από τα παραπάνω πρόκειται για μια πρόταση διδασκαλίας που χαρακτηρίστηκε από επιτυχία δεδομένου ότι υλοποιήθηκε δύο συνεχόμενες σχολικές χρονιές. Σε αυτό συνέβαλλαν η λογική, χωρίς χάσματα, αλληλουχία των επιμέρους δραστηριοτήτων-φάσεων της και η εναλλαγή πλήθους διαφορετικών μέσων που ενεργοποίησαν και διατήρησαν αμείωτο το ενδιαφέρον της συμμετοχής των μαθητών/τριών καθ' όλη τη διαδικασία. Επιπλέον, πέρα από τη θεμελίωση της όλης διδασκαλίας σε σύγχρονες διδακτικές μεθόδους που προωθούσαν την ομαδοσυνεργατική δράση, ένα ιδιαίτερα ξεχωριστό από παιδαγωγικής άποψης χαρακτηριστικό της, ήταν το ότι έγινε πεδίο γνωριμίας της τοπικής πολιτιστικής και φυσικής κληρονομιάς μέσα από έναν ενεργητικό τρόπο που είχε νόημα για τα παιδιά, με τα τελευταία στη φάση αυτοαξιολόγησης να επισημαίνουν ως κορυφαία στιγμή αυτή του διαμοιρασμού του έργου τους, συγκεκριμένα δήλωναν περήφανα για αυτό. Τέλος, αξιοσημείωτο είναι το γεγονός ότι πρόκειται για μια απόλυτα υλοποιήσιμη διδακτική πρόταση, καθώς δεν απαιτεί δαπανηρά υλικά και ούτε ιδιαίτερες γνώσεις πάνω στις Νέες Τεχνολογίες από τον/την εκπαιδευτικό.

ΑΝΑΦΟΡΕΣ

Αυγητίδου, Σ. (επιμ.) (2008). *Συνεργατική μάθηση στην προσχολική εκπαίδευση: έρευνα και εφαρμογές*. Αθήνα: Gutenberg.

Γερμανός, Δ. (2002). *Οι τοίχοι της γνώσης. Σχολικός χώρος και εκπαίδευση*. Αθήνα: Gutenberg.

Δημητριάδου, Κ. (2016). *Νέοι Προσανατολισμοί της Διδακτικής: Προσαρμογή της διδασκαλίας στις εκπαιδευτικές προκλήσεις του 21ου αιώνα*. Αθήνα: Gutenberg.

Κιτσαράς, Γ. (2001). *Προσχολική παιδαγωγική*. Αθήνα: Έκδοση του συγγραφέα.

Μπιρμπίλη, Μ. (2008). *Προς μια Παιδαγωγική του Διαλόγου: Η σημασία και ο ρόλος των ερωτήσεων στην Προσχολική Αγωγή*. Αθήνα: Gutenberg.

Ντολιοπούλου, Ε. (2004). *Σύγχρονες τάσεις της Προσχολικής Αγωγής*. Αθήνα: Τυπωθήτω.

Πουλιώτη, Σ. & Τσολοπούλου, Β. (2014). Γεφυρώνοντας την απόλαυση με τη μάθηση στο Νηπιαγωγείο. Στο «Πρακτικά Πανελλήνιο συνέδριο «Νέος Παιδαγωγός». Αθήνα, Ευγενίδειο 3-4 Μαΐου 2014, 1305-1312.